

ע"פ 58925/05/17 - ולדיסלב קוזיי, אלכסנדר פוזין נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עפ"ג 58925-05-17 קוזיי נ' מדינת ישראל
עפ"ג 1459-06-17 פוזין נ' מדינת ישראל

בפני: כבוד הנשיא אברהם טל - אב"ד
כבוד השופטת זהבה בוסתן
כבוד השופטת נאוה בכור
המערערים
1. ולדיסלב קוזיי
2. אלכסנדר פוזין
נגד
המשיבה
מדינת ישראל

פסק דין

1. לפנינו ערעורים על גזר דינו של בית המשפט השלום בראשון לציון, בת"פ 59352-11-14, לפיו הורשעו המערערים, על פי הודאותיהם, בעובדות כתב אישום שתוקן במסגרת הסדר דיוני, בהיזק לרכוש במזיד בצוותא - עבירה לפי סעיף 452+ סעיף 29(א) לחוק העונשין, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו - עבירה לפי סעיף 275 לחוק העונשין ותקיפה וחבלה ממשית על ידי שניים או יותר - עבירה לפי 382(א) סעיף לחוק העונשין.

מערער 1 הורשע גם בתקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו - עבירה לפי סעיף 273 לחוק העונשין.

2. על מערער 1 הוטלו 9 חודשי מאסר בפועל; מאסר על תנאי למשך 7 חודשים, אם יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר כל עבירת אלימות מסוג פשע; מאסר על תנאי למשך 5 חודשים, אם יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר כל עבירת אלימות מסוג עוון; קנס בסך של 1,500 ₪ ותשלום פיצוי לשלושת המתלוננים בסכום של 2,000 ₪.

על מערער 2 הוטלו 9 חודשי מאסר בפועל; מאסר על תנאי למשך 3 חודשים לבל יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר כל עבירת אלימות מסוג פשע; מאסר על תנאי למשך 5 חודשים, לבל יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר כל עבירת אלימות מסוג עוון; קנס בסך של 1,200 ₪ ותשלום פיצוי לשלושת המתלוננים בסכום של 2,000 ₪.

הערעורים מכוונים כלפי חומרת עונשי המאסר בפועל.

3. עפ"י עובדות כתב האישום נושא גזר הדין בתאריך 1.1.13, סמוך לשעה 04:07, בבר בראשון לציון, חגגו ור (להלן: "ו"), דל (להלן: "ד"), דא (להלן: "ד' א'") וד' ג' (להלן: "ד' ג'"), את השנה האזרחית החדשה.

כשיצא ד' א' מהבר לכיוון ביתו, פנו אליו המערערים, שהיו שיכורים, ושאלו אותו אם יש לו כסף. ד' א' השיב שיש לו שני שקלים, ואחד המערערים אמר לו שזה לא מספיק וכי עליו להוציא כסף מהכספומט. בתגובה השיב ד' א' שאין לו כרטיס, ואחד המערערים אמר לו לקפוץ כדי לשמוע אם יש לו כסף בכיסים.

ד' א' קפץ ומשלא נשמע קול, שאל אותו אחד המערערים אם יש לו פלאפון והוא הראה להם את הפלאפון שלו. אחד מהמערערים שאל את ד' א' היכן הוא גר, באיזו קומה ואם ירצה לטפס, וד' א' השיב לו. כשהבחין ד' א' כי המערערים לא מרפים ממנו, אמר להם שחבריו נמצאים בבר ואולי להם יש כסף, וכי הוא הולך לקרוא להם.

ד' א' והמערערים התקרבו לד', שישב אותה עת סמוך לבר ושוחח בטלפון. ד' א' שאל אותם מה קרה והמערערים השיבו שד' א' לא רצה לתת להם כסף. בתגובה השיב ד' א' שאולי אין לד' א' כסף, נכנס לבר כדי לקרוא לו' ולד' ג', ויצא יחד איתם מחוץ לבר.

אחד המערערים התקשר ממכשיר הפלאפון שלו ואמר: "תבואו מהר". ד' א' שאל אותו למי הוא התקשר, והוא השיב לו "תסתום את הפה". בהמשך, תקפו המערערים את ד' א' באגרופים, נטלו בקבוקי זכוכית והיכו בראשיהם של ו' וד' א'. בהמשך, הם לקחו כסאות וזרקו אותם על הוויטרינה של הבר, והוויטרינה, בשווי של 2,281 ₪, נופצה.

כתוצאה ממעשי המערערים, הובהלו ו' וד' א' לבית החולים, לו' נגרם חתך בקרקפת והוא נזקק לתפרים ולד' נגרם שפשוף בקרקפת.

בהמשך, הגיעו שוטרים למקום וביקשו לעכב את המערערים אך הם סירבו להזדהות, השתוללו וסירבו להיכנס לניידת. מערער 1 דחף בידו את אחד השוטרים, וכשהוכנס לניידת השתולל, ושוטר נוסף נאלץ להשתמש נגדו בטייזר כדי להרגיעו.

4. בתסקיר המבחן לגבי מערער 1, שהיה בפני בימ"ש קמא, פורטו מהלך חייו של המערער ונסיבותיו האישיות, לרבות היותו רווק בן 23, המתגורר בבית הוריו, שלא גויס לצה"ל בשל עבר פלילי.

המערער נטל אחריות על ביצוע העבירות, אך מסר שאינו זוכר את כלל פרטי כתב האישום בכלל, הסביר שביצע את העבירות כשהיה שיכור, וחש צער וחרטה על התנהגותו כלפי המתלוננים.

מאז ביצוע העבירות המערער חדל לשתות אלכוהול, להשתמש בסמים או לבצע עבירות נוספות, לאחר שבעבר נהג לשתות אלכוהול, לעשן חשיש ולהשתמש בסמי פיצוציות בתדירות גבוהה. בדיקת שתן לאיתור סמים נמצאה נקיה מכל סוגי סם.

המערער נוטל חלק בתכנית טיפולית בעמותת "נדר", שמטרתה ללמד מכורים דרכים להימנע משימוש בסמים בעזרת לימודי דת ותורם לקהילה בהקשר זה.

המערער שלל בעייתיות בהתנהלותו במישורי חייו השונים וכן שלל צורך בהתערבות טיפולית במצבו. המערער תיאר עצמו כאדם בעל שליטה עצמית, הנעדר חלקים אלימים באישיותו ובתפקודו ושירות המבחן התרשם שהוא בעל יכולות תפקודיות, תפיסה עצמית חיובית וכישורים לתפקוד תעסוקתי. עם זאת, קיימת אצלו נטייה לפעול באופן

כוחני ואימפולסיבי במצבים בהם הוא נמצא תחת השפעה של חומרים פסיכו-אקטיביים ומודעותו לכך נמוכה.

שירות המבחן העריך כי רמת הסיכון להישנות התנהגות אלימה מצד המערער 2 בינונית, וכי חומרתה, במידה וישוב לפעול באופן אלים, גבוהה.

נוכח עמדות המערער 1 והעובדה ששלל נזקקות טיפולית, לא נוצר פתח להתערבות טיפולית ולא היה ביכולת שירות המבחן לגבש המלצה טיפולית. בשל חלוף הזמן מביצוע העבירות וחומרת המעשים נדרשת ענישה קונקרטי-חינוכית, מציבת גבולות שיהא בה להדגיש את הפסול, ושירות המבחן המליץ על הטלת צו של"צ למשך 140 שעות.

5. מתסקיר המבחן לגבי המערער 2 שהיה בפני בימ"ש קמא, עולה שהמערער בן 24, מתגורר בבית הוריו, ועלה ארצה עם הוריו מאוקראינה בהיותו בן 8 שנים. הוא סיים 11 שנות לימוד, גויס לצבא ושירת כטבח ומזה כחצי שנה עובד בתחום הבניה.

המערער התקשה לקחת אחריות על התנהלותו הבעייתית באירוע נשוא כתב האישום, והשליך את עיקר הבעייתיות על המתלוננים, שפנו אליו ולמערער 2 ביציאתם ממקום הבילוי. הוא התקשה לתאר את האירוע ולהתייחס למעורבותו האלימה בו שכן עבר זמן רב מאז האירוע, היה שיכור ואינו זוכר את האירוע לפרטיו.

שירות המבחן התרשם שהמערער התקשה לגלות הבנה מעמיקה לחומרת מעשיו ולפגיעה שגרם למתלוננים, התקשה להכיר בהתנהגותו האלימה ולגלות אמפטיה כלפי המתלוננים, ולא תופס את עצמו כאדם בעל התנהגות אלימה ותוקפנית.

המערער שלל נזקקות טיפולית בבעיות אלימות או בכל בעיה אחרת, והוא מעוניין לסיים את ההליך המשפטי ולשאת בעונש שיוטל עליו. שירות המבחן התרשם שבשנים האחרונות חלה התייבבות ברמת תפקודו וציין שזה האירוע הפלילי הראשון והיחיד בו היה מעורב.

לצד זאת, ציין שירות המבחן את היחס המקל של המערער באשר לנסיבות ולתוצאות העבירות בהן הורשע, ולנטייתו להכחשה וטשטוש הקשיים והבעייתיות שבהתנהלותו. הוא מתקשה לעמוד בגבולות, אימפולסיבי, מתקשה לווסת את צרכיו ועושה שימוש לרעה באלכוהול. שירות המבחן התייחס לעמדותיו הנותנות לגיטימציה להתנהגות אלימה במצבי לחץ ולקשייו לקחת אחריות ולפעול לשינוי דרכיו. שירות המבחן העריך כי קיימת רמת מסוכנות נמוכה למעורבות אלימה עתידית של המערער ומידת החומרה הצפויה של תוצאות האלימות בינונית.

שירות המבחן העריך שהמערער אינו בעל דפוסים עברייניים או אלימים מושרשים, ההליך המשפטי מהווה גורם מרתיע ומציב גבול לגביו, הוא ער לגילו הצעיר, אולם נוכח עמדתו השוללת רצון בטיפול, לא נוצר בסיס להמשך קשר טיפולי עמו.

שירות המבחן המליץ שלא להטיל על המערער 1 מאסר בפועל, והעריך כי הטלת עונש קונקרטי של עבודות שירות ימחיש את הבעייתיות והחומרה שבהתנהגותו, יחדד עבורו את המחירים להם נדרש בשל התנהגותו הבעייתית והאלימה ויציב לו גבול ברור. בנוסף המליץ שירות המבחן על הטלת מאסר על תנאי ותשלום פיצוי למתלוננים.

גזר הדין נושא הערעור

1. מאחר שמדובר באירוע מתמשך, שתחילתו בתקיפת המתלוננים וסופו בהפרעה לשוטרים שהגיעו לזירת האירוע, יש לראות בכלל העבירות כאירוע אחד, ולגזור בגין על עונש כולל.
2. הערכים החברתיים שנפגעו מביצוע עבירות האלימות הם השמירה על בטחון האישי, שלמות גופו, שלווה נפשו וקניינו של הפרט. מתחייבת החמרה בענישה נוכח נפיצות עבירות האלימות ולשם הוקעת המעשים ועקירתם מן השורש. המחוקק החמיר בעבירה, כשקבע בצידה כפל עונש, שש שנות מאסר. העבירות של הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו ותקיפת שוטר פוגעות ביכולת רשויות האכיפה, האמונות על שמירת בטחון הציבור ועל אכיפת החוק, לעשות מלאכתן נאמנה ופוגעת בשמירה על הסדר הציבורי ובחשיבות ההגנה על עקרון שלטון החוק וכיבודו. אף בגין תקיפת שוטר נקבע עונש מאסר מינימום, שמעיד על החשיבות היתרה אותה המחוקק מייחס לערכים המוגנים. מידת הפגיעה משמעותית, נוכח נסיבות ביצוע העבירה.
3. המערערים תקפו את המתלוננים בצוואתא, גרמו למתלונן אחד חתך בקרקפת ולמתלונן השני שפשוף בקרקפת והם נזקקו לטיפול רפואי.
עוד לפני התקיפה נהגו המערערים כלפי ד' א' וכלפי ד' באופן מעליב ומשפיל.
- המערערים הסבו לוויתרינה, שהייתה במקום האירוע, נזק בשווי של כ-2000 ₪. מערער 2 אף תקף שוטר עת השתולל והתנגד לעיכובו. מעשי המערערים היו עלולים להביא לפגיעה חמורה יותר בגוף וברכוש מזו שנגרמה בפועל.
4. יש להבחין בין חלקו הראשון לחלקו השני של האירוע. באשר לחלקו הראשון של האירוע, חלקם של המערערים דומה, שכן שניהם תקפו את המתלוננים והסבו להם חבלות.
באשר לחלקו השני של האירוע, כשהגיעו שוטרים למקום וביקשו לעכב את המערערים, הם הפריעו לשוטרים תוך שהתפרעו, סירבו להזדהות ולהיכנס לניידת, ובשלב זה, מערער 1 אף תקף את אחד השוטרים.
5. המערערים ביצעו את העבירות ללא היכרות מוקדמת וללא כל התגרות מצד המתלוננים, בהיותם שיכורים.
6. מתחם העונש ההולם את העבירות שביצע מערער 1 נע בין 7 ל-20 חודשי מאסר בפועל. ומתחם העונש ההולם את העבירות אותן ביצע מערער 2 בנסיבותיהן נע בין 6 ל-18 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית.
7. אין מקום לחרוג לקולא בעניינם של המערערים בשל שיקולי שיקום.
- תסקירי שירות המבחן שהוגשו בעניינם רחוקים מלהיות חיוביים באופן מובהק, במידה המצדיקה סטייה לקולא

ממתחם הענישה, ואינם כוללים כל המלצה טיפולית.

קשיי המערערים להכיר בהתנהלותם האלימה ובצורך בטיפול משמעותי לשם מניעת הישנות של מקרים דומים בעתיד, כעולה מתסקירי שירות המבחן, משתלבת עם כפירתם הראשונית בכתב האישום, טרם ההגעה להסדר דיוני בעניינם.

8. המלצת שירות המבחן לענישה מקלה אינה עולה בקנה אחד עם האמור בגוף התסקירים בעניינם של שני המערערים, עם העובדה ששירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית בשל עמדותיהם של המערערים, השוללות נזקקות טיפולית, ועם חלקו היחסי של כל אחד מהם באירוע. לא ניתן לקבל את הטענה לפיה יש לחרוג ממתחם העונש ההולם רק בשל היות המערערים "בגירים-צעירים", אך נתון זה ילקח בחשבון בעת קביעת העונש בתוך המתחם.

9. משפחתו של מערער 2, שהתארס והם מתעתדים להתחתן במהלך השנה הבאה, תיפגע מהטלת עונש מאסר בפועל.

10. המערערים הודו בבית המשפט במעשיהם והביעו חרטה, אך מתסקיר המבחן בעניינו של מערער 2 עולה שהוא מתקשה לשאת באחריות לבעייתיות באישיותו ולנקוט בצעדים טיפוליים לעריכת שינוי במצבו. מערער 1 מתקשה לקחת אחריות על התנהגותו הבעייתית ומשליך את עיקר הבעייתיות על המתלוננים, תוך הקטנה וצמצום מחומרת מעשיו, כך שנטיילת האחריות של המערערים על מעשיהם לא מלאה.

11. המערערים הביעו נכונות לפצות על הנזק שגרמו למתלוננים וכל מערער הסכים לשלם פיצוי בסכום של 2,000 ₪, שיחולק בין המתלוננים.

12. מערער 1 נידון בת"פ 383/09 של בית משפט השלום לנוער בראשון לציון, בעשרה תיקים שצורפו מהשנים 2008-2010, בהפרת הוראה חוקית, גניבה, דרישה באיומים של רכוש, תקיפה סתם תקיפה כדי לגנוב, איומים והחזקת נכס החשוד כגנוב. הוטל עליו צו של"צ, צו מבחן, התחייבות כספית, תשלום פיצוי למתלוננים וכתיבת מכתבי התנצלות ללא הרשעה אך צו המבחן הופקע, ותחתיו הוטלו קנסות כספיים. מערער 1 הורשע בת"פ 41365-11-11 של בית משפט השלום לנוער בראשון לציון ביום 17.3.13 בגניבה בצוותא משנת 2010, והוטלו עליו מאסר על תנאי, התחייבות כספית ותשלום פיצוי.

בת"פ 25037-07-13 של בית המשפט השלום באשדוד הורשע המערער 1 בהפרעה לשוטר במילוי תפקידו משנת 2012, והוטלו עליו מאסר על תנאי והתחייבות כספית, אך מערער 1 לא ריצה בעבר עונש מאסר, ומערער 2 נעדר עבר פלילי קודם.

13. יש להתחשב לקולא בחלופי הזמן המשמעותי שכן העבירות בוצעו ביום 1.1.13, לפני חמש שנים, כתב האישום הוגש כמעט שנתיים לאחר מכן, בחודש נובמבר 2014, ובמהלך תקופה זו לא נפתחו נגד המערערים

תיקים נוספים.

14. המערער 2 שבר לאחרונה את רגלו וצפוי לו שיקום ארוך וממושך.

15. יש לתת את הדעת לשיקול הרתעת היחיד בגדרו של המתחם, וזאת בשים לב לחומרת המעשים, לגילם הצעיר של המערערים ולעובדה ששללו כל נזקקות טיפולית.

נימוקי הערעור של מערער 1

1. בית משפט קמא לא נתן משקל נכון לנסיבות חייו של המערער והעניק להם משקל נמוך.

2. בית משפט קמא לא התחשב בגילו הצעיר של המערער, המשליך על התובנה שלו וחוסר בשלותו ומקשה עליו לבחון באופן מעמיק את משמעות מעשיו.

3. בית משפט קמא בחר לדחות משקלם של שיקולים אישיים ושיקולי שיקום לצורך סיפוק שיקולי התרעה וגמול.

4. מערער 1 יצא לחגוג את ערב השנה החדשה ושתה משקאות אלכוהוליים בהם אינו מורגל. הוא לא יזם את האירוע ולא נקט באלימות כלפי השוטרים.

5. האירוע הינו אירוע יחיד וחריג לחייו ולאורחות חייו הנורמטיביים של מערער 1.

6. המערער נשלח לממונה על עבודות השרות, ולמרות זאת נגזר עליו עונש מאסר בפועל.

7. בית משפט קמא לא התחשב בהמלצת שרות המבחן, לא נתן לה משקל ראוי, לא סיפק הסבר מדוע סטה מהמלצה זו ומדוע היא אינה מאוזנת דיה.

8. בית משפט קמא טעה בקביעת מתחם הענישה, תוך שהמשיבה עתרה למתחם שמתחיל מ-6 חודשי מאסר בעבודות שרות, לפי הסדר הטיעון.

נימוקי הערעור של מערער 1

1. בית משפט קמא שגה כשקבע כי על המערער לרצות את עונשו מאחורי סורג ובריח ונמנע מלקבל את

המלצות שירות המבחן לענישה קונקרטית חינוכית.

2. בית משפט קמא שגה בקביעת מתחם ענישה מחמיר.
3. בתקופה שחלפה מאז ביצוע העבירות, לא המשיך המערער לבצע עבירות נוספות, תיקן דרכיו, מתפקד תעסוקתית, התארס, נרתם להליך שיקומי בתנאי פנימייה ותורם לקהילה.
4. בית משפט קמא לא שקלל את הנתונים החיוביים העולים מהתסקיר, לרבות הערכתו שהשתתפות המערער בתכנית של עמותת "נדר" מצביעה על סיכוי שיקום.
5. בית משפט קמא העניק משקל יתר לעברו הפלילי של המערער ולא העניק משקל מספיק להיותו "בגיר צעיר"; להעדפת השיקול השיקומי; לנסיבותיו האישיות החיוביות; לנכונותו לפצות את המתלוננים ולחלוף הזמן מאז ביצוע העבירות, אותו ניצל המערער לתיקון דרכיו.
6. בית משפט קמא שגה כשלא קיבל את המלצת שירות המבחן לצו של"צ ולא העדיף את הפן השיקומי.
7. בית משפט קמא שגה כשדחה את עמדת הצדדים ולא העניק משקל להסדר בדרך של השתתפות עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות, שאינו כרוך בסטייה מהמתחמים להם עתרו ב"כ שני הצדדים.

תסקירי המבחן שהוגשו במהלך הערעור

1. בתסקיר המבחן נכתב שהמערער 1 נשוי וגר עם אישתו בדירה בבעלות עמותת "נדר", שבה עבר הליך טיפולי וכיום הוא מתנדב בה ולאחרונה החל לעבודה כמחסנאי במפעל קרמיקה.
המערער תיאר את ההליך הטיפולי שעבר בעמותה, את נקיטת מסמים ואלכוהול, את ניתוק קשריו השוליים ושמירתו על רצף תעסוקתי.
המערער עדיין מתקשה לשחזר את פרטי האירוע בגלל היותו שיכור אך הוא מכיר בכך שהתנהגותו האלימה הייתה חלק מאורח חיים בעייתי שניהל באותו זמן, ומאז ערך שינוי משמעותי בהתנהלותו. שירות המבחן ממליץ להטיל על המערער עבודות שירות ברף נמוך או עבודות של"צ כדי לא לגדוע את ההליך השיקומי מאחר והוא התרשם שחל שינוי משמעותי במצבו, חלפו 5 שנים מאז האירוע ולאור גילו הצעיר של המערער.
2. בתסקיר המבחן נכתב שמערער 2 עובד כשנה וחצי בתחום הבניה, שומר על תפקוד תקין ויציב, שותה אלכוהול רק בנסיבות חברתיות ולא נקט באלימות מאז האירוע. התייחסותו לאירוע עדיין דלה וקונקרטית והוא עדיין שולל נזקקות טיפולית.

שירות המבחן התרשם שיתכן והמערער משתמש לרעה באלכוהול, מתקשה להביע אמפטיה למתלוננים, לדבר על חלקיו הבעייתיים באירוע וחושש ממאסרו.

לאור האמור לא ממליץ שירות המבחן להעמיד את המערער בפיקוחו אך ממליץ להטיל עליו מאסר בעבודות שירות לאור עברו הנקי, גילו הצעיר וכדי לא לחשוף אותו לחברה עבריינית ולדרדר את מצבו.

טיעוני ב"כ הצדדים לפנינו

1. ב"כ המערער 1 טען שיש לכבד את הסדר הטיעון לפיו הסכימה המשיבה שיוטלו על מערער 1 שישה חודשי עבודות שירות שכן התסקיר שהוגש במהלך הדיון בערעור חיובי, המערער לקח אחריות על מעשיו באירוע, הוא המשיך לעבור בהצלחה הליך טיפולי בעמותת "נדר", מצטער על התנהגותו ומגלה אמפטיה למתלוננים.

עפ"י הערכת שירות המבחן הסיכון להישנות התנהגותו האלימה של המערער נמוך, הוא רוצה טיפול ולכן הם ממליצים להטיל עליו עבודות שירות לתקופה קצרה או של"צ ולהעמידו במבחן.

2. ב"כ המערער 2 טען שמרשו לא היה צריך להשתקם שכן אין לו עבר פלילי, זה האירוע היחיד שבו הסתבך עם החוק וחלקו באירוע קטן מחלקו של המערער 1. המערער שמר על רצף תעסוקתי ואין להטיל עליו מאסר כעבור 5 שנים מהאירוע לאור גילו הצעיר. ביהמ"ש קמא שלח את המערער לממונה על עבודות שירות לאחר שקיבל תסקיר ושמע טיעונים לעונש.

3. ב"כ המשיבה טענה שאף שמערער 1 עבר הליך טיפולי בעמותת "נדר" לא השתנה אצלו דבר ומערער 2 עדיין שותה לשוכרה ולא מגלה אמפטיה למתלוננים.

דין והכרעה

1. לאחר שעיינו בכתב האישום נושא הרשעתם של המערערים, בתסקירי המבחן שהיו בפני בית משפט קמא, בטיעונים לעונש שנשמעו בפניו, בהודעת הערעור, בתסקירי המבחן שהוגשו לצורך הדיון בערעור ושמענו טיעוני הצדדים לפנינו הגענו למסקנה שגזר הדין נושא הערעורים, היה נכון למועד נתינתו ואלמלא חלוף הזמן של 5 שנים מאז האירוע, והכתוב בתסקירי שירות המבחן לא היינו מקלים בעונש המאסר שהושט על המערערים.

2. אנו רואים עין בעין עם בית משפט קמא את הפגיעה המשמעותית שפגעו המשיבים בערכים המוגנים שקבע, בצדק, בית משפט קמא כאשר השפילו את המתלוננים ולאחר מכן תקפו ופצעו אותם וכאשר התנגדו לעיכובם ולעלייתם לניידת והשתוללו ומערער 1 אף דחף את השוטר.

3. בית משפט קמא זקף לחובתו של מערער 1 את עברו הפלילי, שמנע ממנו להתגייס לצה"ל ולא סטה ממתחם הענישה שקבע באופן שונה לכל מערער בשל התנהגותו האלימה של מערער 1 כלפי השוטר למרות

ההמלצות של שירות המבחן לעשות כן מטעמי שקיום, כפי שהמליץ לעשות בתסקירים שהוגשו לצורך הדיון בערעור.

4. כך גם זקף בית משפט לקולת עונשיהם של המערערים בכל הנוגע למיקומם קרוב לרף התחתון של תחם הענישה שקבע את כל הנסיבות המקלות כפי שעלו ועולות מתסקירי שירות המבחן בפניו ובפניו ואלמלא חלוף זמן נוסף והמשך השתתפותו של מערער 1 בשיקום בעמותת "נדר" והתחשבות בעיקרון אחדות הענישה לגבי מערער 2 לא היינו מאפשרים למערערים לרצות מאסריהם בעבודות שירות.

5. מתסקיר שירות המבחן שהוגש בפניו לגבי מערער 1 עולה כאמור, שהוא השתלב בהליך טיפולי בעמותת "נדר", נעזר בה בקבלת דיוור ומשמש בה כמדריך. אמנם הוא עדיין טוען שאינו זוכר את האירוע נושא גזר הדין בשל היותו שיעור אך הוא מכיר בכך שהתנהגותו האלימה הייתה חלק מאורח חיים בעייתי שניהל באותה תקופה ומאז השתנה באופן משמעותי.

6. אמנם הכתוב בתסקירו של מערער 2 לא שונה מאשר התסקיר שהיה בפני שירות המבחן, הוא עדיין שותה משקאות משכרים בנסיבות חברתיות ושולל נזקקות טיפולית והתייחסותו לאירוע נושא גזר הדין דלה אך הוא עובד במקום עבודה יציב ולא נפתחו נגדו הליכים נוספים.

7. מהאמור לעיל עולה שבהתייחס לסיכויי שיקומם של המערערים היה מקום להקל בעונש המאסר שהוטל על מערער 1 ע"י חריגה קלה יחסית מהרף התחתון של 7 חודשי מאסר ולא להתערב בעונש המאסר של מערער 2.

איננו נוהגים כך אלא מטילים על כל מערער 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, רק משום שנתוני הרלוונטיים של מערער 1 בכל הקשור לחלקו בחלקו השני של האירוע ועברו הפלילי קשים מאלה של מערער 2.

8. אמנם עיקרון "אחדות הענישה" איננו מחויב הפעלה בכל מקרה אך השינויים לקולא ולחומרה בין המערערים מצדיק הפעלתו במקרה זה ע"י קבלת הערעורים והטלת עונש מאסר למשך 6 חודשים שירוצה בעבודות שירות.

9. המערערים יתייצבו בפני הממונה על עבודות שירות לקליטה והצבה ללא צורך בהחלטה שיפוטית נוספת ביום 1.3.18 בשעה 08:00.

התנאים שנקבעו לעיכוב ביצעו עונשי המאסר יעמדו בתוקפם עד לסיום עבודות השירות.

יתר חלקי גזר הדין בת"פ 59352-11-14 (בית משפט השלום בראשל"צ) יעמדו בתוקפם.

ניתן היום, ה' שבט תשע"ח, 21 ינואר 2018, במעמד ב"כ הצדדים והמערערים.

נאוה בכור, שופטת

זהבה בוסתן, שופטת

אברהם טל, נשיא
אב"ד